

HINDER VAN DE KINDER

(JE KRIJGT ER ZOVEEL VOOR TERUG)

Bliedspul in drie bedrijven

ANNE TERWISSCHA

Bewerkt en overzet in algemeen dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HINDER VAN DE KINDER-JE KRIJGT ER ZOVEEL VOOR TERUG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geEvertde, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Coba - weduwe, moeder van drie kinderen, erg goedgevolg (V)

Karel - zoon van Coba, geslaagd zakenman (M)

Francien - de vrouw van Karel en al net zo ambitieus (V); **echtpaar is erg netjes gekleed.**

Evert - zoon van Coba, werkloos en overal te lui voor (M)

Bettina - de vrouw van Evert, ook werkloos en al net zo lui (V); **echtpaar is erg slordig gekleed, denk b.v. aan afgezakte joggingbroek en niet te schoon T-shirt. Types als Onslow en Daisy uit tv-serie Schone schijn.**

Maaïke - dochter van Coba, wordt door haar broers gebruikt als voetveeg (V)

Diana - makelaar (V/M)

Willem - de buurman (M/V); eenvoudige boerenman(vrouw)

Geert van Loon - controleur bij Sociale Zaken (M)

In het stuk wordt gesproken over een vakantie in Drenthe. Verenigingen uit die provincie die het stuk spelen, kunnen er de Veluwe van maken.

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in de woonkeuken van de boerderij van Coba. Tegen de achterwand staat het aanrecht met daarop een koffieapparaat. Aan de muur hangt een kastje met servies. Op het toneel staat een eettafel met een aantal stoelen.

In de achterwand zit een boerendeur waarvan de bovenste helft altijd openstaat, met uitzicht naar het platteland. Links is de deur naar de overige vertrekken.

Overige aankleding naar eigen inzicht.

Stuk kan met kleine aanpassing ook spelen in de open lucht; dan geeft het een kijk op een mooie woonboerderij.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

(het stuk begint met De glimlach van een kind. Bij het laatste couplet komt Coba van links op en zingt - licht walsend, want ze is niet de jongste - mee)

COBA: *(zingt)*

De glimlach van een kind dat met een trein speelt of een pop z'n glimlach maakt je blij daar kan geen feest meer tegen op Wat geeft het dat je ouder wordt dat maakt toch niets meer uit want je voelt je gelukkig al heb je geen duit

Wat geeft het dat je ouder wordt dat maakt toch niks meer uit want je voelt je gelukkig al heb je geen duit

COBA: *(tot zaal)* Zo is 't toch of niet dan soms? Ze zegt wel ies kleine kinder kleine zorgen, grote kinder grote zorgen, maor daor heb ik gien last van. Ik ben wies met mien kinder, en zij met mij. *(loopt naar het koffieapparaat)* Mooi zo, de koffie is ter deur. Nee heur, ik heb 't geweldig troffen. Eem gezellig 'n bakkie koffie met de kinder drinken. *(loopt naar links, opent de deur)* Karel! Francien! Evert! Bettina! Maaike! De koffie is klaor. *(Karel op via links)*

KAREL: Goeje morgen moe. Francien is nog eem bezig. Die komp ter straks wel an.

COBA: Goeje morgen Karel. *(zet kopjes op tafel)* Bent de anderen al wakker?

KAREL: Jao, ze kunt ter ieder moment wezen. *(opent deur links)* Schiet op, Evert. Moet de koffie kold worden? *(Evert op via links)*

EVERT: Kalm an, haost je langzaam, ik heb alle tied.

KAREL: Jao, jij wel. Ik moet nog warken.

EVERT: Zo maoken wij allemaol oeze keuzes. *(gaat onderuit zitten op een stoel)*

KAREL: *(ziet dat zijn moeder wil inschenken)* Moe, dat huuf jij toch niet te doen? Gao der toch lekker bij zitten.

COBA: Dat is lief van joe, jong.

KAREL: *(roept in deuropening links)* Maaike, schiet nou toch ies op. *(Maaike op via links)* Waor bleef jij nou?

MAAIKE: Ik mus jullie bedden nog op maoken.

KAREL: Kiek nou toch ies. Moet moe veur oes de koffie inschenken op heur leeftied?

MAAIKE: Nee.

KAREL: Nou, kom op dan. *(Maaike pakt de koffiekkan over van Coba)*

en schenkt de kopjes in)

COBA: Zo, lekker koffie drinken met mien kinder. 't Bent van die kleine dinger, maor ik kan daor zo van genieten.

MAAIKE: Ik vin 't ok fijn, moe.

COBA: Meer hef 'n mens toch niet neudeg, hè?

EVERT: Nou, 'n koekie der bij zol niet verkeerd wezen.

COBA: De koekies. Natuurlijk. *(wil opstaan)*

KAREL: Nee moe, blief zitten. *(Coba gaat zitten. Karel gebaart naar Maaike. Die staat op en pakt de koekjestrommel)*

MAAIKE: Oh, ze bent haost op, zie ik. *(Coba en Karel pakken een koekje, Evert pakt er twee met beide handen)*

EVERT: Op ién bien kuj niet lopen.

MAAIKE: Maor dat is de leste!

EVERT: Dan pak jij toch neien.

MAAIKE: Moe, hij pakt de leste. Nou heb ik niks.

COBA: Ach, dat is 'n grappie van Evert. Toe Evert, geef Maaike ok 'n koekie. *(Evert likt aan een koekje en wil dat Maaike geven)*

MAAIKE: Laot maor.

EVERT: Dat dacht ik al.

COBA: Zo, wat gaon jullie vandaoge doen?

KAREL: Ik gao an 't wark. Ze hebt mij neudeg op de zaak.

EVERT: Jij liever dan ik.

KAREL: Jao, dat weten wij.

EVERT: Wat bedoel jij daor met?

KAREL: Wanneer gao jij ies an 't wark?

EVERT: Ho ho bruurtie, ik heb lichaomelijke klachten.

KAREL: As 't je uut komp, jao. Dat verhaol kennen wij al langer as vandaoge. Jij hebt nog genug kracht um je hand op te hollen veur 'n uitkering. En daor mag ik veur warken.

EVERT: En daor ben ik je dan ok zeer dankbaor veur. Zo'n vetpot is 't trouwens niet.

COBA: En jij, Maaike? Wat gao jij doen?

MAAIKE: Ik heb 'n daggie vrij van 't wark, dus ik denk dat ik vanmiddag maor ies naor de stad gao.

KAREL: Naor de stad?

EVERT: Altied maor an allent je zölf denken. Daor kan ik wel beroerd van worden.

KAREL: En 't huushollen dan? Of denk jij dat de boel hier van zölf weer schoon wordt?

MAAIKE: Maor...

KAREL: En oes moe kan dat niet allemaol meer. Dat weet jij toch ok wel.

MAAIKE: Kan Bettina dan niet wat doen?

EVERT: Bettina hef ok lichaomelijke klachten. Dat weet jij best. Wil jij dat ze vannacht verrekt van de pien umdat jij zo neudeg lol moet maoken in de stad?

KAREL: En Francien kun jij ok vergeten. Die moet warken, net as ik.

MAAIKE: Maor...

KAREL: Niet zo moeilijk doen. Moet moe zich soms bezwaord vuulen dat ze 't niet meer allent kan doen?

COBA: (*sussend*) Je bruurs pesten je maor, Maaike. 't Is maor 'n grappie, of niet dan jonges?

EVERT: Nou...

COBA: (*staat op*) Kom maor Maaike. Ik help je wel met 't wark. Dan hol jij nog tied over um vanmiddag naor de stad te gaon. (*Coba af via links, gevolgd door Maaike*)

EVERT: (*tegen Maaike, nog voor ze weg is*) Heb jij nou je zin? (*deur links dicht*) Hoe kreg ze 't iedere keer veur mekaore? Ik stao warkelijk waor versted van dat luie mormel.

KAREL: Moej heuren wie 't zeg.

EVERT: Daor moet jij met ophollen, bruur. Ik wil wel, maor kan niet. Dat is 't grote verschil met Maaike. Zij kan wel, maor wil niet.

KAREL: (*zucht*) 't Is al goed.

EVERT: (*staat kreunend op*) Ik zal ies kijken waor Bettina blef. (*af via links*)

KAREL: Vast en zeker in heur luie nest. En wie moet de rotzooi weer opruumen? (*opent deur links*) Maaike! (*wacht even, sluit deur*) Ik dus. (*begint de kopjes op te ruimen. Francien bellend op via links*)

FRANCIEN: Waor ben jij nou? De Veldweg? Jao, dan ben jij der zo wat. Jij ziet straks 'n grote stien en daor moet jij linksaf, 'n zandpad in. 't Is 't tweede huus an 't zandpad. Zie jij de stien? Prima, tot zo. (*beëindigt het gesprek*)

KAREL: Wie was dat?

FRANCIEN: Dat, beste Karel, is iene die ik vief jaor leden al had moeten bellen. Ze het Diana en ze is makelaar.

KAREL: 'n Makelaar? Hoe zo makelaar?

FRANCIEN: Umdat ik mien auto nao wil laoten kieken. Wat denk jij zölf?

KAREL: Nee serieus, waor heb jij 'n makelaar veur neudeg? Wij hebben al 'n dak boven de kop.

FRANCIEN: Bij je moe in huus jao!

KAREL: Ik zie 't probleem niet.

FRANCIEN: Ik wel. Ik arger mij der al jaoren an en ik heb besloten dat ik ter niet langer met akkoord gao. Ik ben 't zat, Karel. Hier staon

wij, twee volwassen mensen, en wij hebben niet iens 'n eigen woning.

KAREL: Dat is ok niet neudeg. 't Huus van mien moe is groot genug.

FRANCIEN: Maor 't is niet van oes! Ik schaom mij dood as ik hier vrienden moet ontvangen, laot staon as ter mensen van mien wark langes moeten kommen.

KAREL: Is 't echt zo arg?

FRANCIEN: Veurege weeke wol mien afdelingschef mij 'n rapport thuus brengen. En weet jij wat hij hier onder ogen kreeg? Evert in zien hemd en zien broek op halfzeuven en Bettina die heur teennaogels zat te knippen.

KAREL: Oh jee.

FRANCIEN: Zeg dat wel, oh jee. Ik kun wel deur de grond zakken van schaomte. Dat laot ik niet nog ies gebeuren.

KAREL: Zal ik Evert en Bettina vraogen um hier niet meer in de keuken rond te hangen?

FRANCIEN: Nee Karel, dat giet niet gebeuren. Evert en Bettina bent nog te lui um op te staon. Die doen niks liever dan rondhangen waar ze niks te zuuken hebt. Ik heb mien besluit al nomen.

KAREL: Zunder met mij te overleggen?

FRANCIEN: Ik zie niet in wat er te overleggen valt.

KAREL: Ik wel. Ik ben naomelijk niet van plan um geld an 'n eigen woning uut te geven, en dat dat luie stuk vreten hier op kosten van mien moe zit. As hij van heur profiteert, dan ik ok.

FRANCIEN: En dat is joen excuus um nog altied bij je moe te wonen?

KAREL: Jao, en dat vin ik 'n hiel goed excuus.

FRANCIEN: Jij mag kiezen, Karel. Je moe of ik. Diana giet mij straks naomelijk wat huuzen laoten zien die te koop staon. Ik gao verhuuzen. Jij mag zölf weten of jij met mij met gaot of niet.

KAREL: Maor is dat niet 'n hiel overhaost besluit?

FRANCIEN: Overhaost? Wij hebt verdorie vief jaor bij joen moe in woond. (*Diana staat voor de deur achter*)

DIANA: Klop-klop. Ben ik hier an 't juuste adres?

FRANCIEN: Diana, kom der in. (*opent de deur; Diana op*) Dit is mien man, Karel.

KAREL: (*schudt haar hand*) Aangenaom.

DIANA: Mooi dat jij der ok bent. Huuzen uut zuuken doe je met zien beiden, niet waar?

FRANCIEN: Jao, dat is waar.

KAREL: (*sarcastisch*) Oh, toch wel?

DIANA: (*merkt de spanning*) Zeg, steur ik jullie soms, is ter wat?

FRANCIEN: Ach, ik heb Karel overvallen met 't neis dat ik wil

verhuuzen.

KAREL: Ik ben nogal hecht an dit huus.

DIANA: Dat kan ik mij veurstellen. 't Is ok 'n prachthuus.

KAREL: Zie je nou wel?

DIANA: Ik zag 't metien an de buutenkaante al. 'n Mooie boerderij en nog goed onderhollen ok.

KAREL: Jao, de boel is 'n jaor of wat leden nog hielemaol restaureerd.

DIANA: Prachtig. En 't hef nog altied zien originele staot weten te behollen.

FRANCIEN: Zeg, bent jullie bezig met 'n verkooppraotie veur dit huus?

DIANA: (*zucht*) Was dat maor waor. Ik zou hiel graog 'n huus as dit willen verkopen.

FRANCIEN: Echt waor?

DIANA: Jao, 't hef alles. 't Is mooi groot met veul ruimte der um hen. Veul mensen hebt wel belang bij 'n huus as dit.

KAREL: Heur jij dat Francien? Veul mensen hebt wel belang bij 'n huus as dit.

FRANCIEN: 't Huus stiet mij ok niet tegen, Karel. 't Giet um de mensen die der in wonen.

DIANA: 'n Huus as dit stiet nooit langer dan 'n weeke te koop, geleaf mij maor. Maor goed, daar kwam ik niet veur. (*haalt brochures uit haar tas*) Ik zal jullie wat huuzen laoten zien die wij kunnen gaon bekieken. En die bent ok hiel mooi.

KAREL: Weet je wat? As jij dit huus toch zo mooi vindt, zal ik joe eerst de rest dan ies laoten zien?

DIANA: Oh, daar heb ik wel belang bij.

FRANCIEN: Karel, daar hebben wij gien tied veur.

KAREL: Ik denk 't wel, Francien. Ik heb naomelijk net 'n idee kregen. (*tegen Diana*) Kom jij met? (*Karel en Diana af via links*)

FRANCIEN: En wat veur 'n idee kan dat wezen? (*Geert verschijnt bij deur achter*)

GEERT: Neem me niet kwaolijk, waor is hier de bel?

FRANCIEN: Wie ben ie?

GEERT: Ik ben Geert van Loon, controleur bij Sociale Zaoken.

FRANCIEN: Wat kan ik veur joe doen?

GEERT: Ik kom hier veur Evert en Bettina Kamstra.

FRANCIEN: Ah, in dat geval, kom der maor in. (*opent de deur achter; Geert op*)

GEERT: Bent ze ok anwezig?

FRANCIEN: Jao zeker. Maor miestal hebt ze wat meuite met

opstaon. Ik roep ze eem. (*opent deur links*) Evert! Bettina! Der is iene veur jullie! (*wacht even, hoort niks*) Ik haol ze wel eem op. (*Francien af via links*)

GEERT: (*pakt notatieblok en noteert*) Dat is nuttige informatie. 'Hebben moeite met opstaan.' (*Bettina en Evert op via links*)

EVERT: Wie ben ie as ik vraogen mag?

GEERT: Ik ben Geert van Loon, controleur bij Sociaole Zaaken.

EVERT: (*schrikt*) Controleur? (*kijkt op horloge*) Man, 't is jao nog maor net tien uur! Nuun jij dat sociaol?

BETTINA: Wat is ter met de veurege controleur gebeurd?

GEERT: Meneer Mestemaker? Hij is met pensioen gaon. Ik heb joen, of eigenlieks jullie zaaken van hum over nomen.

EVERT: Met pensioen? Jammer. Ik mug hum wel; 'n beste kerel, as je 't mij vraogt.

GEERT: Volgens de papieren die hij overdraogen hef, is hij hier twee jaor leden veur de leste keer west.

EVERT: Dat bedoel ik. Wij haaren gien spiertie last van die kerel. Ik hoop dat wij dat zo kunnen hollen.

GEERT: Beste Kamstra, de last die jij messchienervaort van Sociaole Zaaken is niks aans dan 'n stimulans um weer an 't wark te gaon.

EVERT: 'n Stimulans? Man, ik heb hielemaol gien stimulans neudeg. Mien handen jeuken um weer an 't wark te gaon.

GEERT: Is dat zo?

EVERT: Jao man, maor 't lief wil niet met warken. Ik kan haost niet op mien bienen staon. Zölfs dit korte poosie dat wij staon te praoten is mij al te veul.

BETTINA: Veurzichtig Evert, forceer je niet.

EVERT: Hè hè, ik moet eem zitten; ben haost achter de poesterd.

BETTINA: Laot mij je helpen. (*zet Evert op een stoel terwijl beiden veel kreunen en steunen*)

EVERT: Zo, de aole man zit.

BETTINA: Oh, nou schöt 't mij in iens in de rugge!

EVERT: Bettina, Bettina, doe jij ok maor veurzichtig.

BETTINA: (*aanstellerig*) Oh, ik moet ok zitten. Ik kan niet meer. (*gaat met moeite zitten*)

EVERT: (*tegen Geert*) Kiek, zo giet 't nou altied. Wij helpen mekaore zo goed en zo kwaod as wij kunnen.

GEERT: Bej wel ies naor de huusarts west met joen klachten?

EVERT: Naor de huusarts? Man, hoe moet ik daor kommen? Ik kan jao haost gien stap verzetten zunder pien.

GEERT: Ik denk ter over um 'n mediese keuring veur jullie beiden an

te vraogen.

EVERT: 'n Mediese keuring?

BETTINA: Heur jij niet wat Evert zeg? Hij verrekt van de piene as hij waor argens naor toe moet. En dat geldt ok veur mij. 't Is gien leven zo.

GEERT: Jullie huuven ok nargens naor toe. Ik kan 'n dokter langes laoten kommen.

EVERT: Beste man, is 't nou echt neudeg um hier iene naor toe te sturen? Die man hef jaoren studeerd en kan zo wel zien dat wij hartstikke ziek bent. Dat kun jij toch ok wel zien? *(Geert staat besluiteloos, Bettina begint te jammeren)*

GEERT: Vooruit dan. *(pakt zijn notitieblok)* 'Zijn door ziekte niet in staat om te werken. Volgend jaar opnieuw bezoeken.'

EVERT: Ik vin 't ook niet arg as jij 'n jaortie extra over slaot, heur.

GEERT: *(stopt notitieblok weg)* Ik heb genog zien. Ik wens jullie nog 'n prettige dag.

BETTINA: Haaren wij maor ies 'n maol 'n prettige dag. Maor jao, dat zit ter veur oes niet in. *(Geert af via achter. Evert en Bettina blijven nog even jammeren. Daarna staat Evert kwiek op en kijkt hij door de deur achter naar buiten; high five met Bettina)*

EVERT: Gelukkig, die is vot.

BETTINA: Hebben die lui echt niks beters te doen?

EVERT: En dat van oeze belastingcenten.

BETTINA: Ik dacht dat jij zee dat ter koffie was.

EVERT: Dat is ter ok.

BETTINA: *(gebaart naar de tafel)* Waor stiet 't dan?

EVERT: *(kijkt naar het aanrecht)* Oh, 't is al op ruumd.

BETTINA: Tja, dat is dan lastig inschenken zo, hè? *(kijken elkaar even aan)*

EVERT: *(roept naar links)* Maaike! *(Willem verschijnt voor de deur achter; Maaike op via links)*

MAAIKE: Wat is ter?

EVERT: Schenk oes ies eem koffie in.

BETTINA: Moeten wij nou echt alles vraogen?

WILLEM: Ah koffie, lekker.

MAAIKE: Goeje morgen buurman. Kom der in. Dan schenk ik veur joe ok in. *(Willem op via achter)*

WILLEM: Ik kwam vraogen of jullie nog eierdeuzen hebben.

EVERT: Jij bedoelt veur de eier die je gratis bij oes van 't arf raopt?

WILLEM: En waarveur ik toestemming heb van joen moe.

MAAIKE: Ik pak wel eem iene. *(kijkt in de kast)*

EVERT: Natuurlijk. Koffie, eier, eierdeuzen. Messchien wil jij nog

meer met nemen? Kiek veural eem rond. (*staat op*) Kom met Bettina.

BETTINA: En de koffie dan?

EVERT: Ik heb genoeg had. Ik kan zukse profiteurs niet uut staon.
(*Evert en Bettina af via links*)

MAAIKE: (*schenkt de koffie in; ze gaan zitten*) Je moet 't hum maor niet kwaolijk nemen, Willem.

WILLEM: Ik neem 't hum wel kwaolijk. En jij huuft je niet te verontschuldigen veur 't onbeschofte gedrag van joen bruur.

MAAIKE: Hij zit gewoon niet goed in zien vel.

WILLEM: Hij hef nog nooit goed in zien vel zeten. Ik heb jullie zien opgreuien, Maaike. Joe en joen buurs. En 't spiet mij dat ik 't zeggen moet, maor jij bent de ienige die goed gelukt is.

MAAIKE: Maor Karel is toch wel slaogd?

WILLEM: Slaogd? Oh, hij zal wel 'n goed zaokenman wezen. Maor op zien manier is hij net zo beroerd as Evert. Hij zit veuls te veul op zien centen. Hij is echt iene die zien eigen moe nog zol verkopen.

MAAIKE: Karel? Nee, dat kan ik niet geleuven.

WILLEM: Ik weet wat ik zie. Maor laoten we 't niet over joen bruurs hebben. Ik heb 't veul liever over joe.

MAAIKE: (*verbaasd*) Over mij?

WILLEM: Jao, hoe giet 't met joe Maaike?

MAAIKE: Wat gek. Dat vrag nooit iene an mij.

WILLEM: Dan wordt dat ies tied, want 't zol wel moeten. Jij staot veuls te veul in de schaduw van joen bruurs. Dus, hoe giet 't nou met joe.

MAAIKE: 't Giet wel goed. Denk ik.

WILLEM: En toch woon jij hier nog altied bij je moe in?

MAAIKE: Jao, maor Karel en Evert toch ok? En zij hebben allebei 'n vrouw.

WILLEM: Jao, hoe zit dat met joe? Waorum heb jij nog gien leuke man an de haok slaogen?

MAAIKE: Oh, daar heb ik hielemaol gien tied veur. Ik ben veuls te drok met mien baontie in de thuzszorg en met alles wat hier moet gebeuren. Wanneer heb ik dan kans um iene tegen te kommen?

WILLEM: Heur jij nou wat jij zölf zegt? Jij laot je zo in beslag nemen deur anderen, dat ter hielemaol gien tied veur je zölf over blef.

MAAIKE: Oh, maor dat vind ik niet arg, heur. Ik doe graog dinger veur anderen.

WILLEM: Dat weet ik, Maaike. En 't is 'n een mooie eigenschap. Zolang der teminnen gien misbruuk van maakt wordt deur anderen.
(*Karel op via links*)

MAAIKE: (*schrikt, staat op*) Karel! Ik zat allent eem koffie te drinken met de buurman.

WILLEM: En daar heb jij volledig recht op Maaïke, niet waor Karel?

KAREL: Eh, tuurlijk. Maor eh... heb jij thuus gien koffie?

WILLEM: (*staat op*) Ik moet maor ies gaon. Ik weet wanneer ik niet welkom ben.

MAAIKE: Heb jij de eier al raopt?

WILLEM: Nee, dat gao ik nou doen.

MAAIKE: Zal ik je helpen?

WILLEM: Graog. Teminnen (*tegen Karel*) as dat mag?

KAREL: (*opgelucht*) Oh, tuurlijk. Help buurman maor, Maaïke. 't Is altied fijn as 'n aole man wat hulp kreg. (*Willem en Maaïke af via deur achter. Karel opent deur links*) Jao, kom maor. (*Francien en Diana op via links*)

FRANCIEN: Wat doe jij vrömd, Karel?

KAREL: Ik wol eem kieken of hier gien iene zat die je niet tegen wilt kommen.

FRANCIEN: Oh, gao jij eindelieks de naodelen inzien van saomen wonen met joen familie?

DIANA: Wat 'n prachtig mooi en groot huus is dit. Ik zol hier zo kunnen wonen, as ik 't geld ter veur haar.

KAREL: Jao hè? 't Zal je verbaozen dat ter mensen bent die hier weg willen trekken.

FRANCIEN: Niet vanwege 't huus, Karel. Dat weet jij best. 't Giet um de mensen die der wonen.

KAREL: Dat is mien familie!

FRANCIEN: Familie moej iene keer in 't jaor zien. Met de karst, vaoker niet.

DIANA: Jullie hebben zo veul goed wark daon met de restauratie van dit huus. 't Is jullie lukt um allemaal genog ruimte veur joe zölf te nemen en ok nog um alle aole elementen te behollen. Kiek dit vertrek ies. Mag ik dit de woonkeuken nuumen? Echt zo oorspronkelijk. Nou ik alles zien heb, zol ik dit hielemaal graog willen verkopen. Maor goed, daar veur ben ik hier niet.

KAREL: Nou, stel je ies veur Diana dat jij wel de kans kreeg um dit huus te verkopen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto